

hite van den

eidelberg
an licentiaal
n de eenige
dit besluit

eft in 1923
s of gedeel-
verkocht dan
n moet voor-
ch stelde het
vraag of de
vroeger het
erder boeken
f leest.

versiteit van
g tot doctor
veerd Mac-
te Utrecht
ge. Webster
weest te Bu-
rkers onder de
ers van den
as Secretaris
n en buiten-

Faculteit ver-
ster ten op-
neerden zoo
regent Hor-
angedrongen
te verleen-
or, die door
geleed, welke
d, en waarbij
n de tradities
tegenover het
arop een kort
oekomst van
t Boedapest,
tagyaren-volk
j zeer wordt
as geëindigd
zoo bekende

KEIZER.

Lourdes.
veel geschre-
den, waarin de
den, is daar
sch propagan-
een bioscoop

een vinger nit-
gen de Room-
e week onder-
ppius" had ik
rakte (ik had
ald, die Per-
wille van de
oemd het an-
u de grot, de
worden toege-
aan Pater Van

ik Lourdes
des Satans
nen vele pro-
verkingen, die
kken, (zie ver-
mogelijk ma-
ds eenigen tijd
au volge hier
len en de ver-
nadette Sou-

nsche feestdag
„Verschijning”
uitgekozen om
u hoopen het
naar de grot
zelf was vol
zij een „stem”
skerd had, dat
m. Vroeg was
weg gegaan.
was haar voor
s op, op haar
n glimlachend
la”. — gelijk
„Verschijning”
E à 17 jaar —
en gadeslat”.
der Verschij-
verhaalde zij,
geest op, zoo
gedachten deed
len door weder-
teeds onbeant-
er iets dat mij
e was ook nu
altijd hoog de
chte, maar gif
de derde maal

de vraag herhaalde, onder betuiging van haar on-
waardigheid, toen gebeurde het en kwam het hooge
woord er uit. De „Dame” stond recht op boven den
rozeleer, verhaalde Bernadette daarvan later, in de
houding waarin men haar nog ziet afgebeeld op de
mirakuleuze medaille, die tot haar eer is geslagen.
Bij mijn derde bede werd zij ernstig en scheen zich
te bedenken. Dan vouwde zij de handen, bracht
ze tot de hoogte van de borst... zij blikt ten
hemel... dan langzaam de handen losmakend en
zich tot mij buigende, zeide zij tot mij met trillende
stem: „Je suis l'immaculée conception”, „Ik ben
de onbevleete ontvangenis”.

„Apostolisch.”

In de mirakelen van Lourdes, en in de wezenlijke
of uit de verte nagevolgde stigmatisatie is telkens
een terugrijpen naar den tijd der apostelen, zonder
dat het wezenlijk kenmerk der apostoliciteit te vinden
is. Niet beter staat het met de „apostolischen” zelf.
Een door een „apostolische” waargenomen groep van
verschijnselen bij een begrafenis van een meisje, ik
vergis me, ik bedoel een jongedochter, wordt door de
Kralingsche (Geref.) Kerkhede aldus weergegeven:

Toen de lieve ontslapene voor het sterfhuys
op de baar was gezet, zag ik haar, als levend, naast
de kist staan. Zij groette vriendelijk naar alle
zijden en ging daarop in 't ouderlijk huys om
afcheid te nemen.

Toen de stoet zich in beweging stelde om naar
het kerkhof te gaan, ging zij zelve aan de zijde
van hare moeder en sprak troostend tegen deze
(dit drukte zich bij de moeder uit in een troost-
volle kalmte en gelatenheid).

Bij den Godsakker gekomen, zag ik de lieve
ontslapene den stoet vooruitsnellen; en ik zag
ook de oorzaak daarvan, want er waren daar vele
lichtende en in 't wit gekleede gestalten, die over-
vloedig vreugde betuigden, dat zij haar nu konden
afhalen. Bij de lieve ontslapene was steeds een
in 't wit gekleede knaap (klaarblijkelijk de vroeger
gestorven lichamelijke broer), die reeds in 't huys
was en haar leidde. Toen de kist in 't graf werd
neergelaten, stond zij zelve er nadenkend bij en
wierp een last er in. Dan ging zij naar den Op-
ziener en reikte hem hartelijk de hand tot afscheid;
daarna gaf zij ook vele anderen bij 't graf de hand.

Boven de ouders der ontslapene zag ik eene
engelen-gestalte, welke de schaduwen (de droevige
gedachten) afhaalde, die zich naar hen trachtten te
vesten.

Intusschen was de lieve ontslapene in den kring
der lichtgestalten getreden, die nu verheugd en
jubelend met haar een heerlijk weg togen, die
door gouden licht werd bestraald en voor mij
zichtbaar werd.

Slechts eenmaal zag de voortsnellende nog om,
den blik wendend tot de haren; die blik was voor
mij welsprekend en begrijpelijk; het was als wilde
zij zeggen: Mij is het nu wel in vreugde en
zaligheid. Ik zag ook een aantal mij bekende
ontslapenen onder de zalige schaar. Ook zwarte
gestalten drongen na het vertrek der zaligen naar
de kist en het graf; zij stompten woedend slaande
op het deksel der kist. Maar zij moesten spoedig
wijken en verstommen. De macht des zogens in
woord en daad dreef hen van de plaats. (Judas
vers 9 geeft ook hiervoor een treffend Bijbelsch
bewijs en verklaring.)

Prof. Geesink.

Van Prof. Geesink kan de Pers-schouw niet veel
zeggen, aangezien de rubriek „Kerkelijk Leven” de
bladen, waaruit ik zou putten, stof geleend heeft,
die onze lezers dus reeds hebben onder de oogen
gehad. De heer J. Kruthof schrijft evenwel in „De
Rotterdammer”:

Toen in 1887 de Rotterdamsche Kerkeraad brak
met de Synodale Organisatie, vreesden velen, dat
De Geesink niet zou meegaan. Door allen werd op
Malcomesius en Kravenhelt gerekend. Vooral op
Kravenhelt. Dezen trokken zich echter te elfder
ure terug, maar Dr Geesink, trouw aan de Gerefor-
meerde belijdenis, stelde zich met De Lion Cachet
aan het hoofd der beweging. Dr Geesink bewoog
zich, toen hij hier predikant in de Hervormde Kerk
was, in de beste kringen, waar hij zeer gezien was
ook daar waar men niet bepaald van zijn richting
was. Zelfs was er in „de Hoop” op gezinspeeld, dat
hem misschien wel eerlang een professoraat zou
worden aangeboden aan een der lands-universiteiten.
„Van hem dorsten de Classicaal nog hopen, dat
hij voor een lief, een minzaam, een vriendelijk
woordje nog wel bezwijken zou.” (Dr Kuypers,
„Herant”, no. 466.)

Maar ondanks dit alles ging Dr Geesink mee.
En door deze trouw aan het beginsel, door zijn
preeken en door zijn jovialiteit in den omgang stal
hij het hart der Rotterdammers.

Alsmede van andere — ammers en — dammers.

Roomse overwinning?

Zooals te voorzien was, is er zeer veel gesproken
over de weigering van de koninklijke goedkeuring aan
de statuten van de godloochenende vereeniging „De
Dageraad”. Men ziet er een teken van onverdraagzaam-
heid in. „De Hervorming” schrijft (dr H. T. de Graaf):

De federatie van roomse en protestantische
confessionalistes bleef, en zal nog wel blijven.
Maar — het protestantisme wordt er roomsch bij.
De confessionele protestanten zijn de slaven van
Roomse politieke en kerkelijke theorie geworden.
Het is hard, maar het is niet anders. Des te meer
is het de taak van het vrijzinnige protestantisme,

om zich van dit roomse en quasi-protestantische
confessionalisme te onderscheiden.

In de bewering, dat de atheïstische bestreving zich
richt tegen de goede zeden, omdat het de in God
haar oorsprong vindende normen voor het leven ter
zijde stelt, daarin vindt men zuiver de politiek van
de Roomse kerk en de Hervormde Staatspartij.
De overheid, wakende voor de goede zeden, heeft
het godsdienstig geloof te handhaven, omdat daar-
zonder de goede zeden gevaar loopen. 't Is wel een
ironie, dat het juist een anti-revolutionair minister
moet zijn, die het Roomse bevel heeft uit-
tevoeren, want Art. IV van het a.r. program
van beginselen zegt, dat de Overheid zich, als
daartoe in volstrekt zin onbevoegd, heeft te on-
thouden van elke rechtstreeksche bemoeiing met
de godsdienstige ontwikkeling der natie, en dat
zij alle burgers, onverschillig welke hun belijdenis
aangaande de eeuwige dingen zij, heeft te behan-
delen op voet van gelijkheid. — eindelijk dat zij een
grens voor haar macht te erkennen heeft in de
consententie, voorzover die het vermoeden van acht-
baarheid niet mist.

Wij, aanhangers van het vrijzinnig protestantisme,
hebben het door de confessionele protestanten ver-
laten vaandel van de conscientie-vrijheid over te
nemen en, hoe gering ook onze sympathie is voor
de werkwijze van de Dageraad, onvoorwaardelijk
te spreken, dat deze beslissing in wezen Roomsch
is, en in strijd met den geest van onze wetgeving,
terwijl zij voorts niet in het belang is van gods-
dienst en goede zeden, die niet van buitenaf, maar
door geestelijke kracht worden bevorderd.

Waarschijnlijk zal de hier bedoelde anti-revolutionaire
minister, die voor het ironische ook wel geval heeft,
in dit geval de ironie niet gegrepen hebben, die „De
Hervorming” heeft geconstateerd.

„Pinkstergemeente.”

„De Hervorming” geeft ons nog meer stof. Dr Van
Mourik Broekman heeft een bijeenkomst van de z.g.
„Pinkstergemeente” bijgewoond en vertelt ervan. Over
den gebedstoet in dien kring schrijft hij:

Wie wel eens bidstonden heeft bijgewoond, kent
dit spontane bidden en val den zin er van. Maar
zelden hebben wij het zoo in allerlei toonaarden en
toch weer met een zelfden inhoud hooren op-
komen. Er is het gemakkelijk-vlotte gebed, dat
eenigszins verdacht is, al wil men niet gaarne ver-
denken; maar wanneer men die mannen en vrouwen
hoort danken en aanroepen, loven en prijzen, met
telkens nieuwe woorden hetzelfde zeggende, dan
komt de gewaarwording boven, dat hier door het
vele hooren en doen een virtuositeit is bereikt,
die niet zonder bedenking is. Het spreken, zoo
goed dan ook het bidden, is menigeen tot een
wellust; dat hoort men in het stemgeluid, dat ziel
men in houding en gelaatsuitdrukking, en ver-
wonderlijk zou het niet zijn, dat het een der aan-
trekkelijkheden van het conventikel-wezen is, dat
daarin een ieder zijn kansen krijgt om zich voor
anderen te uiten. Wat is er dien ochtend gebeden,
de een had nog niet geëindigd of een ander ving aan.

En over den al te familiaren omgangswijl met God:

Eén ding staat ons nog voor den geest, wat wel
merkwaardig ook is: het familiere omgaan met
God en Jezus. Men krijgt hier niet den indruk, dat
God voor dit soort geloovigen een Mysterium tre-
mendum of numinosum is, gelijk Hermann be-
schrijft. God is die goede God, die de zijnen zegent,
in wien men welbewaard is, en Jezus nog meer,
dat is de god dien men vlak bij zich ziet staan en
die met u spreekt, troost en vermaant. Er was in
deze samenkomst een juffrouw, die haar zonde
began te biechten; zij was 's morgens nog wat
moe van den vorigen avond en wel geneigd om
wat uit te slapen, maar toen was Jezus in levenden
lijve bij haar bed gekomen en had gezegd: Nee,
juffrouw, opstaan, u moet om tien uur in de
Pinkstergemeente zijn. Hoe dankbaar was zij voor
die verschijning, want welk een heerlijke morgen
van Pinksterzegen. Lieve Jezus, hoe dank ik U,
ging zij verder roepen in haar gebed, lieve Jezus,
die mij uit bed hebt gehaald, lieve Jezus, die mij
uw geest schenkt. Lachende en snikkende werd
gehooren en geprevel van lieve Jezus. Wij be-
hoeven nauwelijks te zeggen, wat hier van exaltatie
de grondslag kan zijn, en hoeveel ziekelijks dreigt.

Wanneer de schrijver op dergelijke dingen critiek
oefent, heeft hij meer medestanders, dan hij schijnt
te weten. Als er menschen zijn, die de „vroomheid” van
het type „Pinkstergemeente” een zuivere openbaring
vinden van het „kinderlijke”, tegenover het verstande-
lijk-critische modernisme, dan verdedigt de schrijver
zich daartegen. Zijn vroomheid is niet als deze, en
staat toch ook naar het kinderlijke. En dan gaat hij
verder met een afwijzing van het valsche „kinderlijke
gelooven”. Hoort:

Op een christelijke school werd, naar ik weet,
aan jonge kinderen verteld dat het kindeke Jezus
nooit gehuild heeft. Ook als het in de wieg lag en
honger kreeg, schreeuwde het niet, maar keek zijn
moeder Maria aan en wachtte geduldig af... want,
en dit was dan de dogmatische leering: het was
immers Gods Zoon en zondeloos. Wil men dit nu
kinderlijke geloovigheid noemen? Of krijgt men hier
een verbarstering van gedachten? Moet de Godszoon
verheerlijkt worden in de zondeloze baby, die
hijgbaar geen menschelijke instincten had; zal men
langs een dergelijken weg van beschouwingen het
kind leiden tot verzeering?

Het lijkt me niet twijfelachtig, dat het hier ge-
gevene te hekelen valt, en dat het modernisme
zegentijk werk heeft gedaan door scherper onder-

scheidingen te leeren maken, zoodat het grootsche
niet belachelijk wordt. In een samenkomst als der
Pinkstergemeente ook belooende zich telkens de
waarheid van het „Du sublime au ridicule il
n'y a qu'un pas”, en over 't algemeen meen
ik, zal men dat vinden, waar men te familiere om-
gaat met het heilige, en zooveel van God en Jezus
weet te zeggen als in menigen kring van recht-
geloovigen het geval is. Kinderlijk gelooven zullen
wij prijzen, laken echter een kinderachtig gelooven.

Hier onderscheidt de schrijver in „De Hervorming”
toch wel wat al te weinig. De „rechtzinnigheid” in
het algemeen denkt er niet aan, zood de „kinder-
lijkheid” in het geloof op te vallen. Heeft zij niet
altijd volgehouden, dat de canonieke evangeliën juist
daarin zich van de apocriefe onderscheiden, dat ze
het kind Jezus ontdoen van alle buitengewoonheid
en dat de soberheid der canonieke evangeliën niet
te vergelijken is met de wonderverhalen der apocriefe
over een Jezus, die als kind vogeltjes maakt van slijk,
welke ineens wegliepen, als hij met de hand klapte,
of, die een buurjongen van het dak gooit, om hem weer
levend te maken, enz.? Tenslotte hebben de modernen
juist de grens tusschen het opgesmukte apocriefe en
het kinderlijk-sobere canonieke evangeliën afgewischt,
en heeft de orthodoxie de scheidslijn getrokken. Die
éene christelijke school zal hensch geen type verte-
genwoordigen. En tegen het verwijt zal dr v. M. B.
ander materiaal moeten zoeken.

Roode schietgeboden.

Hoe de Twentische heroeringen in „Het Volk” be-
zongen worden, laat K. J. B. in zijn Sociale Kroniek
„Bergopwaarts” ons zien:

Ik moet toch nog even iets meer ervan laten
voelen, op welke manier de strijd tegen de menschen
van de Christelijke vakbeweging gestreden wordt.
Dat is tevens, om een andere reden, nuttig. Onlangs
heeft, wat ik geschreeven had over een in „Het Volk”
als godslasterlijke vroomheid gekarakteriseerd versje,
nogal stof opgejaagd. Welnu, hier is een pendant
ervan uit hetzelfde blad.

SCHJETGEBED.

O, Heere, die 't gebed verhoort,
Verneem dit kinderlijke woord
En wil het niet vernemen;
Ik lig in wanhoop voor u aar,
Ik zie geen kans op nitkomst meer
Ik ben ten einde rade.

Ik hoopte dat ik even gauw
Den strijd in Twente breken zou
Al zou 'k de zaak ook schaden;
Dus ben ik bij mijn heer patroon
Al stond de strijdkaas nog zoo schoon
Mijn makkers gaan verraden.

Maar werd de strijd uiteengerukt.
Toch is mijn toelag niet gelukt,
Vergeefs was mijn vergoelen;
Ik vond in Twente geen gehoor
De kerels staakten rustig door,
Het geld gaven de Roelen!

Dies rijst tot U mijn bang gebed...
Eén zak, die mijn figuur nog redt
Zoudt Gij mij kunnen sturen,
Opdat, o Heer, althans de schijn
Voor Uwen knecht gered mocht zijn
Die zooveel moet verduren.

En wat er moet gebeuren en waarom dus gebe-
den wordt volgt dan verder aldus:

O Heer, verhoor Uw bangen knecht
Eén trap, één slag, één vuistgevecht
Dat kan terreur bewijzen.
Als Gij ons deze uitkomst geeft
Zoodat in hoop de ziel herleeft,
Hoe zal mijn mond u prijzen.

Het overige schenk ik den lezers, het is van
hetzelfde en nog minder alfoot. Het blad, zoo
gekant tegen godslasterlijke vroomheid, geeft nu
zelf deze „vrome” godslastering. Maar, niet waar,
in een strijd als deze zijn alle middelen geoor-
loofd. En godsdienst is immers privaatzaak? De
moderne vakbeweging althans houdt niet op te
betoogen, dat ze godsdienstig strikt neutraal is!

K. SCHILDER.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:

Leemmer: J. H. A. Bosch te Nijverdal en J. H. Kuiper
te Winsum.
Middelburg (3e pr. pl.): W. Boek, te Pijnacker en R. Ham-
ming te Doorn.

Beroepen te:

Breuzershaven: cand. P. de Feijter te Axel.
Beetgum: Dr C. J. Gossinga te Oosthem.
Leemmer e.a.: J. H. Kuiper te Winsum (Fr.).
Middelburg (3e pr. pl.): R. Hamming te Doorn.
Naarden: J. Oosterveen te Wilnis.
Opeinde-Nijega: H. R. Pel te Stadskanaal.
Scharendijke: cand. J. W. van Tol te Assen.
Voorthuizen: G. J. Goede te Westzaan.

Aangenomen naar:

Dedemavari: J. Sijbma te Burum (Fr.).

Bedankt voor:

Amsterdam: Dr. K. Dijk te 's-Gravenhage.
Oudekerk: A. J. Bouma te St. Jac. Parochie.
Vreeswijk: H. H. Schoemaker te Zwartsluis.

Intrede is:

Schiedam: G. van Duinen. Tekst 2 Cor. 4:5.

— Prov. Dins. Conferentie Zeeland. De vierde Prov. Diaconale Conferentie zal 20 Juni te Goes in de Geref. kerk gehouden worden. De A. Scheele, van Kapelle-Biezelinge, heeft een referaat te houden over: De Moederlijke wetten en hare betekenis voor onze diaconale arbeid. Mr. J. A. L. van Beek Calkoen, van 's-Gravenhage, wenscht te refereren over: De geestelijke gide van het diaconaat. Laatste gidsen en De R. J. van der Veen, van Goes, hopen als adviseurs op te treden.

— Te Haarlem wordt een nieuwe Geref. kerk gebouwd aan de Kloppersingel.

— Dinsdag 11. vierde Prof. Dr. Geesink, Hoogleraar aan de Vrije Universiteit, zijn 70sten verjaardag. Ter gelegenheid hiervan hield de jubilaris in de Senaatzaal van het gebouw der V. U. receptie. Prof. Dr. R. H. Woltjer voerde het woord namens het Comité, dat zich gevormd had om den jubilaris op deren feestdag te huldigen, en bood namens ambtgenooten, leerlingen, oud-leerlingen en vrienden uit alle deelen des lands en uit allerlei kring, een schrijfmop aan, waarbij een enveloppe met inhoud was gevoegd, ten einde van het werk over de Geref. Ethiek, waaraan Prof. Geesink nog altijd bezig is, de uitgave te bevorderen.

Namens de Directoren sprak de heer W. de Vlucht, Namens Curatoren en Senaat de Rector-Magnificus Prof. Dr. C. van Gelderen, die een album aanbodt.

De G. Wielenga en De Tazelaar spraken namens de kerk van Rotterdam, en De D. K. Wielenga namens de kerk van Utrecht. De receptie was zeer druk bezocht.

De leden van het Studentenkorps N. D. D. D. der V. U. brachten des avonds den jubileumenden hoogleraar een serenade aan diens woning in den Breeden Weg te Watergraafsmeer.

Prof. Geesink sprak vanaf het balkon de deelnemers aan de serenade toe. Aan de leden van den Senaat, benevens

de damesstudenten, die door Prof. G. waren uitgenodigd om ook binnen te komen, werd de erewijn aangeboden. Toen de plechtigheid binnenshuis was geëindigd, en de Studenten den jubilaris nog toezongen, kwam Prof. G. naar buiten en werd toen op de schouders rondgedragen. Prof. G. was zeer onder den indruk der hartelijke ovatie.

CHR. GEREFORMEERDE KERK

Twaalfal te:

Vlaardingen: P. de Groot te Rotterdam en D. Driessen te 's-Gravenhage.

Beroepen te:

's-Gravenhage: A. H. Hilbers te Enschede.

Bedankt voor:

Oud-Beijerland: P. de Groot te Rotterdam.
Sneek: J. Tolma te Zeist.

Intrede te:

Bunschoten: D. Hoogendoorn. Tekst Efes. 3:10.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Twaalfal te:

Moercapele: A. Verhagen te Middelburg en H. Kieviat Jan te Veenendaal.

Beroepen te:

Amsterdam: A. de Blois te Vlaardingen.
Kalamazoo en Sioux Center (U. S. of A.): A. van Dyke te Nieuw-Beijerland.
Werkendam: A. de Blois te Vlaardingen.

Bedankt voor:

Kampen: J. Vreugdenhil te Borselen.
Werkendam: A. Verhagen te Middelburg.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Dinteloord (Gees.): G. Alers te Nieuw-Lekkerland.
Elden: J. Kramer te Nieuwolda (Gr.).
Kammer (Kraus): H. Marra te Baast en Forwoude.
Goedriaan en Ottoland: cand. J. D. v. Hof te Harmelen.
Lanteren: K. J. v. d. Berg te Amersfoort.
Melissant: cand. J. Baarslag te Breda.
Waddinxveen: G. Alers te Nieuw-Lekkerland.

Aangenomen naar:

Midlum: cand. H. B. Spijkerboer te Utrecht.
Melissant: cand. J. Baarslag te Breda.
Wilnis: J. D. van Hof te Harmelen.

Bedankt voor:

Aalburg en Heesbeen: J. G. Dekking te Kesteren.
Huizen (De pres. pl.): S. van Dorp te Utrecht.
Wierden: G. Alers te Nieuw-Lekkerland.

Intrede te:

Oosterend (Fr.): G. de Vries. Tekst 2 Cor. 4:5.

Afscheid van:

Broek op Langendijk: J. Kooij. Tekst 1 Cor. 5:23a.
Noorden: D. Bax Hs. Tekst 2 Cor. 13:13.

— Jubilea. De L. Okken hoopt 8 Juni zijn 50jarige ambtsvervolg te herdenken. De jubilaris diende achtereenvolgens de Ned. Herv. Gemeenten van Wagenborgen (7 Juni 1874), Surhuizum (1876), Spiek (Gr.) (1878), Vriesenveen (1908), en, na een emeritaat van 3½ jaar, sinds 27 April 1919 de gemeente van Enst.

„De Reformatie” is door zijn
grote oplage HET blad voor
FAMILIE-ADVERTENTIËN.
Onze Gereform. kringen ge-
lieven daarmee te rekenen.

1925

Aan belanghebbenden
wordt bericht dat thans
verzonden zijn de PROEF-
SCHILDEN met INTEKEN-
LUSTEN van den

MARANATHA
SCHEURKALENDER

bewerkt door
Dr. J. J. KNAF - Dr. J. C. DE MOOR
en den Heer J. SCHOUTEN

Als PREMIEBOEK
wordt aangeboden:

TROUW IN DEN STRID
Een verhaal uit den tijd der
Franche omwenteling
door JOHANNES

Prijs van den Kalender 90 cent
Van het Premieboek 65 cent.

Met weinig moeite
zijn van dezen Kalender
met prachtig schild vele
exemplaren in elken kring
te verkoopen waardoor een
flinke bijverdienste

kan worden verkregen. Op
aanvraag wordt inteken-
lijst met proefschildgaarne
toegezonden door den Uit-
gever

KAMPEN J. H. KOK

N.V. „REFORM” - Groningen
Dir.: E. BOERMA
Heerestraat 58 - Telef. 755

**DAMES- EN HEEREN-
KLEEDING naar Maat.**

KERKORGEL.

Voor directe levering gereed

Een nieuw Rein-Pneumatisch Kerkorgel

met 2 Klavieren en vrij Pedaal,

voor slechts f 2700.— Garantie 20 jaar.

Moet weeg wegens verplaatsing (uitbreiding) der Fabriek.

Vraagt gratis inlichtingen en offerte.

M. SPIERING, Kerkorgelfabriek, Dordrecht.

Plaats uw Familie-Advertentiën in „De Reformatie”.

PREEKBOEKJES

Alleen de beste kwaliteit,
met 24 bladz. en 24 of 28
lijnen, omslag en etiket.

Prijs per 100 franco f 5.90.

Desgewenscht
monster op aanvraag.

E. P. F. GERMS - DOESBURG.

ONESIFORUS-BANK

Mij. tot Geldverschaffing voor Kerk- en Schoolbouw

UTRECHT

GEEFT UIT:

5% 10-jarige Obligatiën.

Deze Obligaties vormen een

uiterst soliede geldbelegging,

daar de Bank haar gelden uitloent onder hypotheecair verband
aan Kerken, Scholen, Stichtingen van Barmhartigheid, enz. De
Obligaties zijn na 10 jaar a pari inwisselbaar, derhalve

geen verlies door koersdaling.

Prospectus op aanvraag verkrijgbaar bij de Directie der Bank

Plompstorengracht 14-16 — UTRECHT.

BIJ DEN UITGEVER W. KIRCHNER
TE AMSTERDAM IS VERSCHENEN:

BEHOORT EEN CHRISTEN
IN DE KOMEDIE?

DRIE PLEIDOOIEN van G. TOPHEL

Met een inleidend woord van Dr. A. KUYPER Sr.

ONVERANDERDE HERDRUK VAN DIT
THANS ZOO ACTUEELE GESCHRIJF.

Prijs f 0.60.

VERKRIJGBAAR BIJ IEDEREN SOLIDEN
BOEKHANDEL EN BIJ DEN UITGEVER.

VERSCHENEN:

OPVOEDING EN ONDERWIJS

Paedagogiek voor aanstaande en jonge Chr. Onderwijzers.

door W. A. VAN WIJK,

Leeraar aan den Cursus voor de Hoofdakte te Goes.

Prijs (576 blz. gr. 8°) f 6.—

Heeren Leeraren, die bij de opleiding ten opzichte van
het nu zoo vooraanstaande vak Opvoedkunde wenschen
gebruik te maken van een werk, dat zoowel voor de
nieuwe examens alsook voor de praktijk der opvoeding en
het onderwijs in onze Chr. Scholen groote voldoening
kan schenken, gelieven niet te verzuimen, met dit boek
in allen ernst kennis te maken, en het zoo spoedig
mogelijk op hun lessen in te voeren.

Ook in geen enkele schoolbibliotheek mag dit werk ont-
breken. Elke school behoort een of meer exemplaren ter
beschikking te hebben van het personeel.

De Uitgevers:

GOES.

OOSTERBAAN & LE COINTRE.

IN ELK HUIS EEN ORGEL!

GANZEVOORT'S ORGELHANDEL - ZWOLLE

heeft steeds in voorraad een groote keuze
AMERIKAANSCH EN DUITSCHE ORGELS

Repareren - Verhuizen - Reparatoren - Termijnbetaling

SCHOLENBOW

DOOR E. J. ROTHUIZEN, ARCHITECT
TE ARNHEM,
H. J. KOCKX, ARCHITECT BIJ DE RIJKS-ONDERW. GEBOUWEN
EN K. BRANTS, INSPECTEUR BIJ HET LAGER ONDERWIJS.

Bovenstaand werk is een onmisbaar boek voor
elk SCHOOLBESTUUR, hetwelk bouwplannen
heeft. Dit boek behandelt heel uitvoerig zoowel de
gebouwen als de speelplaatsen en het meubilair.

VRAAG PROSPECTUS BIJ UW BOEKHANDELAAR OF BIJ DE
UITGEVERS OOSTERBAAN & LE COINTRE TE GOES.

DOELMATIGE RECLAME VERGROOT DEN OMZET!

DE REFORMATIE

biedt een uitgezochte gelegenheid tot het maken
van reclame onder koopkrachtig publiek.
Vraag nog heden voorwaarden bij abonnement.

Lezers van „De Reformatie”,
die met zooveel sympathie dit
blad ontvangen, wilt ook uw
FAMILIE-ADVERTENTIËN
ter plaatsing zenden.

W. SAUER

ORGEL- en
CONCERT-
SALONORGELS

F. R. v. BURG
AMERSFOORT

GLAS IN LOOD.

Geschilderd en gebrand Glas.

J. BROERE - ROTTERDAM

Opgericht 1896

DIJKSTRAAT 115-117-119

Telefoon 2407.

Bij J. H. KOK te Kampen
is verschenen de:

7^e geheel
herziene
druk van

HET HUWELIJK

Door **Dr. A. DUPONT**

Gemeensch.-Directeur te Ermelo

Een nitnemend boek voor
Gehuwden en Verloofden,
met geneeskundige wenken,
nuttige raadgevingen en
ernstige waarschuwingen,
waarvan in korten tijd
reeds de ZEVENDE DRUK is
verschenen. Door de gan-
sche Chr. Pers dringend aan-
bevolen. Prijs f 2.75, in
stempelband f 3.50.

Vraag uitvoerig pro-
spectus.

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-

Mede-
C.
Ar-
Moe-
Til-

Prof. D-

INHOUD:
In de op-
De a.s.
Schoone
Kerkplu-
studenten-
den Sch-
begeerte
Pinkster-
— Pers-

Het m-
leven ta-
van een r-
het war-
toevertrou-
te zeggen
over dit
de gedac-
meesters-
opmerkin-
moedelijk
te brengen

Eenige
Als h-
dit niet
woord. E-
wilde ne-
zijn te n-
Nederlan-
woord: V-
nen, Van
hebben t-
of predil-
waarin e-
een past-
dat de p-
waarin b-
rien beti-
geen pre-
zijn. Dan
zoals tr-
ook aan
die door
voor ha-
Dan
woord
van wel-
van ond-
zichzelf
door arc-
ambtelijk
Van ard-
geen be-
zoo zijn
vloed ko-
op de i-
een pa-
En, 't is
dat verla-
zou natu-
begeeren
rien doo-
torale O-
zond. Ze
staan in
de gordi-
zels de
zijn met
de stoel-
te lijden
dat een
oog op l-
d.w.z. d-
zij, waar
boekenk-
der prak-
het isole-
gerekend
Men z-
huis gev-
zien, da-